

Publicerad 2008-12-18 19:48 av maryann

svunnen tid

Möten , med människor från en svunnen tid,
Hej är det du ? känner du igen mig ?
Han sa själv var jag osäker , så jag fick fråga,
Jag tittar oj oj vem är han ? mina blixtrar till
hjärnan fångas upp , jag letar febrilt ,
mina hjärnceller blandas till kaos, katastrof
hmjaaa ,ingen ide att i katastrofens celler
ens börja leta.. så min mun den säger förlåt....
men vem är du, ge mig en ledtråd ett namn o så.
Jag heter Peter min son heter Johan, jaa jag sa
nått är bekant, men oj nu känns det dumt .för
minnet mig sviker, ja efter ännu en sekund
så rullas allt upp. celler på plats ,i mitt 28 års gamla arkiv
oj 28 år har runnit iväg, nu står vi här och åldern liksom tiden
är förliden. Vi kramades hjärtligt och minnen dök upp
ett ögonblick av smärta o sorg gjorde så ont ,Johan :::
han finns inte mer som en levande själ på vår jord.
Johan nu blev det svårt , jag vill tro o jag ber för det
att du kom hem där du är lycklig ,att allt för dig blev
hur du ville. oj jag kommer dig ihåg som en underbar
liten kille. Har dig på foton så många ,
Peter och jag vi såg på varann , vi möttes i detta minne,
det kändes i vårt sinne som vi i nuets ögonblick då dela.
Vi kramades igen och sa , tänk att det skulle ta så
många år , en gemenskap i nuets känsla kom.
jo jag sa , i underförstått du Peter livet har mer att till oss ge
sååå min vän det är aldrig försent att börja leva
i själva livets gång.....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren maryann med Poeter.se id #26303 innehar upphovsrätten